

Disputatio medica inauguralis, de angina inflammatoria.

Contributors

Carmichael, James.
University of Glasgow. Library

Publication/Creation

Glasguae, 1799.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/xfendcfr>

Provider

University of Glasgow

License and attribution

This material has been provided by The University of Glasgow Library. The original may be consulted at The University of Glasgow Library. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ANGINA INFLAMMATORIA;
QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE DIGNISSIMI VICE-CANCELLARII
ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.
ET COLLEGII GLASG. PRÆFECTI;
NEC NON,
AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,
ET
NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET
LEGITIME CONSEQUENDIS,
IN COMITIIS UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,
ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
JACOBUS CARMICHAEL,
SCOTO-BRITANNUS.

AD DIEM IX. MAII, HORA ET LOCO SOLITIS.

GLASGUÆ:
TYPIS JACOBI MUNDELL, ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

1799.

DISPUTATIO MEDICA
IN AGRICULTURE

ALYOTAMMA ETI AGRIC

МАСР

ЭТИМУК ОМУЗ ЭТИ МИД

Я. Я. Т. А. АМОХУА НДАНИЯ
АГРОХОДОВА СОЛНЦА

ИОИ ЭМ

САМНОД ТЕМУДАД КОГИД ПИСАНИА

ГОДИД АКОДА АТАСИДА ТАРДИДА
АКРОФОДОКИЯ

ОД АКД АДОДАД ОД СОВИДАД АДИДАД ОД АДИДАД
АДОДОДАД АДИДАД

АДУДОДАД АДАДАД АДАДАД АДАДАД

АДОДАД АДАДАД АДАДАД
АДАДАД АДАДАД

АДАДАД АДАДАД АДАДАД

АДАДАД АДАДАД

АДАДАД АДАДАД АДАДАД АДАДАД

АДАДАД

АДАДАД

AMICO CARISSIMO,
HERCULI ROSS,
DE ROSSIE,
ARMIGERO,
VIRO,
PLURIMIS VIRTUTIBUS,
PUBLICIS ATQUE PRIVATIS,
ORNATO;
OB MULTA BENEFICIA,
IN SE SUOSQUE COLLATA,
HOC OPUSCULUM,
GRATO ANIMO,
CONSECRAT
J. CARMICHAEL.

СИМЕНІ
Іванівського
автографа

ОЯДІМІ

СЛУГА

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

Іванівського

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ANGINA INFLAMMATORIA.

INUTILE effet, anginæ inflammatoriæ historiam, quæ, jamdudum, bene delineata omni auctore, qui de praxi medica scripsit ; et accurate depicta multis dissertationibus inauguralibus, repetere.

Si, ægri hoc morbo affecti casum, symptomata, methodum medendi, narremus, et, paucas observationes subjiciamus, sperandum, hujuscce dissertationis scopum attingi.

VIR fanus, ætatis mediæ, vespere ultimi in mense Novembris, acri dolore dextræ tonsillæ repente afficiebatur, tam celeriter crescente ut brevi salivam deglutiret difficulter.

A

Quatuor sanguisugis, externæ fauci statim admotis, magna sanguinis copia subducta erat.

Hydrargyri præcipitati cinerei, præsto quæ erant, deglutiebantur grana sex.

Os et guttur nitroso gargarismo lota; nulla cœna capta; utebatur pediluvio.

DIES PRIMA.

Molesta deglutitio et difficilis: vehemens cephalæa: moderata febris: fordida crusta os et lingua tecta sunt: excreatio plurima: sedes nulla; sed bene soluta erat alvus enemate.

Vesicatorium externæ fauci applicatum; continuatus gargarismus; enema repetitum. In jentaculum paululum panis emolliti, in prandium juscum tenue, nulla cœna, adhibebatur.

DIES SECUNDUS.

Febris moderata dum æger quiescit: intensus capitis dolor, et dextræ auris: excreatio perpetua: fauces, quæ sub conspectum cadunt, inflammatæ

funt, at ne multum tumefactæ, sed cum externo tumore. Os non potest aperire: utitur gargarismo: plures habet sedes injectionibus.

Molestissima deglutitione, pauxillum panis cum thea in jentaculum, tenui jusculum in prandium, et emollitum panem in cœnam, difficulter adhibuit.

Quando parvulum cochlearium nutrimenti æger detruferat, in gutture penitus inhæsit, et ulterius, omnibus viribus deglutitionis enitis, non propellere: cochlearium alterum detrusum, violentam instanter infert convulsivam tussim, quæ, sub gutturali obstructione, miserè cibi partem detrusit, atque reliquam cum plurimo viscido muco rejicit. Et omne nutrimentum, eodem molimine ac discrimine, æger deglutiverit.

DIES TERTIUS.

Deglutitio valdè læsa: capitis dolor violentus: pulsus et respiratio ægri motu agitata: gingivæ teneræ, maximè tenacis salivæ, vel muci, cum magna excretione, ab ore et lingua, quæ crusta for-dida tecta sunt: fauces inflamatæ et si non magnoperè tumidæ.

Recepit aquæ calidæ et aceti vaporem in os.
Sedem habuit enemate.

Pauxillo nutrimento ut heri, deglutito pari difficultate atque dolore.

Hora quinta post meridiem, Antimonii Tartarifati grana quinque, partitis vicibus, deglutiebat.

HORA DECIMA POST MERIDIEM.

Operationem nullam antimonium tartarifatum produxit, anxietate intolerabili excepta.

Pulsus frequens et fortis, cum pulsatione in pectori atque dorso.

Sanguinis unciæ duodecim, ex brachio emissæ, præbuerunt levamen. Minus semihora iterum recruduerat febris, pulsu forti et frequenti. Magis septem unciæ sanguinis detractæ erant, cum magno solamine. Nuchæ amplum vesicatorium applicatum, et alvus soluta enemate.

DIES QUARTA.

HORA OCTAVA ANTE MERIDIEM.

Sanguis tenui corio tectus: tota nocte anxietas nimia, antimonii tartarisati solum effectum: cephalæa violenta: febris diminuta: excreatio copiosa muci, aut salivæ perquam viscidæ, ab ore et gutture: pauxillum nutrimentum deglutivit, sed summa difficultate.

HORA SEPTIMA POST MERIDIEM.

Dolor capitis nequaquam mitigatus. Tenue jusculum cum pane prandio. Deglutitio dolentissimè redditur non tantum, sed et fere impossibilis omnino: vesicatorium ad votum respondit: alvus soluta enemate.

DIES QUINTUS.

HORA OCTAVA ANTE MERIDIEM.

Pulsus et respiratio moderata, verum ægri quolibet motu accelerata: intensus capitis dolor: ma-

nè, iterati conatus nutrimentum deglutire, tantùm
non ægrum suffocabant.

Viginti quatuor unciæ lactis, è vacca tepentis,
per anum injiciebantur citatim ; ne guttula hujus
revertit.

In poculum figulinum, sine ansa, locatum in
pollubro, aquæ bullientis circiter libræ duæ affusæ,
et aceti duæ unciæ additæ. Infundibulum super
poculum positum, atque mantili plicato tectum,
cujus limbus cautè involutus circa infundibuli tu-
bum, quem æger tenet in ore per semihoram.

Frequenter, in aqua calida, manus ad carpos
immersæ erant. Et sæpiissimè lac tepidum dilutum
tenebat in ore.

HORA NONA POST MERIDIEM.

Motu, properatus pulsus ac respiratio : capitis
dolor nunquam tam violentus : excreatio magna,
ab ore, muci viscidi.

Hora secunda post meridiem fortis juscui, et
hora octava vespertina lactis è vacca tepentis, utri-

usque libra una per anum injiciebatur. Retinuit omnia : sedes nulla hodie.

Aquæ ferventis vapore usus fuit bis de die, semihoram singula vice ; et per id tempus usurpatum pediluvio, cruribus constanter madidis ad genua.

DIES SEXTA.

HORA OCTAVA ANTE MERIDIEM.

Ob immanem dolorem, deglutitio penitus impedita : excrucians capitis dolor, qui externis refertur integumentis, quæ tactu dolent.

Præterita nocte, aquæ bullientis exhalatio bis usurpata, singulis vicibus per semihoram. Ut, facile rotatur infundibulum, vaporem dirigit æger, ad arbitrium, per sinciput, in aurem, et ad externam faucem. Manè, jusculti fortis injecta libra una per anum.

HORA DECIMA POST MERIDIEM.

Duo alia jusculti enemata recepit. Balneo vaporoso omni quadrihorio usurpato, paulo post semper expectorabatur mucus concoctus.

Facilius aperit os. Fauces minus inflamatæ :
cephalalgia maximè excrucians : adhibitum pedi-
luvium, ut heri vespere.

Gummi guajaci, grana quindecem, subtilis pul-
veris, summis angustiis deglutivit, in syrupo, cum
pauxillo seri vini albi,

DIES SEPTIMUS.

HORA OCTAVA ANTE MERIDIEM.

Cephalea nequaquam mitigata : minimo ægrì
motu, pulsus et respiratio accelerantur. Adhibi-
tum vaporis balneum bis per noctem. Manè, re-
cepit jusculti enema : Grana quindecem gummi
guajaci, ut præterita nocte, cum jusculti tenuis
pauxillo, difficillimè deglutivit : per triduum sedes
nulla.

HORA PRIMA POST MERIDIEM.

Enema purgans accepit, et lac coagulatum pur-
gavit, cum aliquot fæcibus albis : Dolor capitis
mitigatus.

HORA DECIMA POST MERIDIEM.

Duo alia enemata jusculti acquisivit ; et, per tres vices, balneum vaporosum ; cum pediluvio, hora somni. Minor faucis externæ tumor : cephalea moderata : ex ore et gutture, excreatio viscidæ salivæ molestissima.

Per aliquot dies, tenuis decocti fructus caricarum, vel uvarum paßtarum, gargarismos anteposuit ; in cuius singulis libris, grana decem salis ammoniaci erant soluta.

Accepit gummi guajacum ut antea.

DIES OCTAVUS.

Facilius aperit os : adhuc, fordida crusta tecta sunt os et lingua : plurima muci excreatio viscidæ, ab gutture ac ore. Mitigata cephalalgia : pulsus et respiratio moderata, dum æger quiescit.

Gummi guajacum cepit ; et tenue jusculum, minori difficultate deglutitum quam per ultimos quatuor dies : usus fuit vaporoso balneo, bis per noctem.

HORA DECIMA POST MERIDIEM.

Hodie, pauxillum nutrimentum frequenter deglutivit: aliquot fæces albas evacuavit: melius sentit: usus est balneo vaporoso ter de die, et pendiluvio ad noctem.

DIES NONA.

Nocte, tuisse erat affectus, concoctum mucum expectoravit; et, fœtidi puris fusci coloris, circiter duo cochlearia parvula, cum præsenti levamine. Bis per noctem vaporoso balneo utebatur, et, singula vice, concoctum mucum, cum pauxillo puris expectorabat. Reddit ei alvus: sedimentum, urina deponit. Copiosa perspiratio: frequentissime utitur gargarismo: deglutitio penitus libera: bene se habere existimat, et morbum curatum.

OBSERVATIONES.

SINE ullo rigore, horripilatione, vel pulsus velocitate, merè ut topica affectio, hæc angina ingruit viro, qui, in tota vita, nunquam passus fuerat inflammatoriam anginam.

Si, lecto æger fuisset detentus, à primo morbi impetu, et perspiratio æquabiliter sustentata, an, præventum fuisset multum doloris atque molestiæ, et æger citius curatus?

Mercurius præcipitatus cinereus, adhibitus ut purgaret, sed inopinatè salivans, multùm addidit oris gutturisque inflammationi, et excretioni muci.

Postridiè manè, præ doloris acerbitate ac faucium irritabilitate, Sodæ vitriolatæ solutionem, Tamarindorum cum Senna infusum, vel aliud quidquam Catharticum, ore haurire nequit æger. Et, omnis alvi subductio, enematibus, erat solùm efficienda; quod, plenè, absolvebatur.

Relatione secundæ diei, fauces, quæ sub conspectum cadunt, erant inflamatæ, sed non admodum tumidæ. Tametsi, maximè cruciata et

difficilis erat deglutitio; atque nutrimenti major pars super gutture detrusa, respuebatur violenta tufse convulsiva.

An, affecerat inflammatio pharyngis partem inferiorem? an, œsophagi apicem?

Quòd, glottidis rima, et larynx, inflammatione non erant affectæ, apparet a libera ægri respiratione, durante morbo.

Ut febrifugum, atque certissimum generale evacuans remedium, adhibebatur antimonium tartaratum; verùm, in hoc casu, manifesta nulla operatione sequente, ineffabili anxietate excepta.

An, hoc conferebat augere magnum febris gradum, qui, in paucis horis, ejus exhibitionem sequitur? Quomodo? Num, insequente die, febrim postremo mitescere adjuvit?

Vel, est illa mitigatio, largæ missione sanguinis, vesicatorio, et enemati, in totum ascribenda?

Quamvis, ad quartum et quintum morbi dies, mitigata erat febris, certè sistema manebat tam irritabile, ut pulsus et respirationis velocitas nata erat, ex ægro se in latus vertendo, lavando os at-

que guttur, sedendo in lecto, vel surgendo naturæ
obedire.

Hoc tempore, ut deglutire æger non potest,
pernecessarium fiebat, nutrientibus, et frequenter
repetitis, enematibus, eum sustentare : et, quacun-
que ratione, fluidorum in corpus absorptionem
promovere, ut caveatur nimia corporis exsiccatio,
et prævertatur sanguinis putredo omniumque hu-
morum, cibi ac potus defectus consecutio insepara-
bilis, vel in salute vel in morbo.

Ad hunc finem, manus ejus ad carpos sæpiissi-
mè erant in aqua calida immersæ : frequentissimè
tenebat in ore, lac tepidum dilutum : omni nocte
pediluvio utebatur per semihoram, cum cruribus
ad genua affidue madidis.

Sed, ferventis aquæ vapor ægro gratissimus erat,
et, in sua opinione, utilissimus ad anginæ curatio-
nem. Quo, plerumque, utebatur omni quadrihorio,
noctu diuque, durante morbo, et singulis vicibus
per semihoram. Instantè reprimit molestissimam
excreationem, perquām viscidi muci, qui perpe-
tuò fluit ex ore ; reddit salivam frigidulam ; et
nunquām tussim excitat.

Dum tubum infundibuli tenet in ore, semper

conatur solùm per os inspirare, et per nares exspiriare. Nequaquam, ori vel gutturi, injucundè calidam sentit exhalationem. Sin autem, super finci-put, in aurem, vel ad externam faucem, fluentum vaporis vertit, nimis calidum percipit, et statim caput amovet ad gratam distantiam. Externis fauci-bus sentit imprimis utilem.

In hoc morbo, fomenta atque cataplasmata crebro externè applicantur; priora, frigori exponere ægrum, madidare vestitus, et ingrata esse, inveniantur; posteriora citò frigescunt, etsi sæpè renovata, nunquam firmiter et æquabiliter dant calorem requisitum, et adhuc magis quàm fomenta ingrata sunt.

Annon, est aquæ ferventis vapor, omnibus his incommodis immunis, et, singulo beneficio commodoque præditus, à cataplasmatibus atque fomentis expectanda?

Momento, applicetur vel amoveatur. Et, sua perceptione, æger, uniformiter, stabilem caloris gradum, per ullum spatiū, adhibere queat; ac inde major resolutionis vis producatur.

In arduo et periculoſo morbo, remedium quod

semper fert levationem atque solamen, et indicationi curationis est consentaneum, sæpè usurpatum vel ab ægro vel ab medico.

In hoc casu dolor capitis molestissimus erat. An, ortus sit à febre? cum febris moderata, cephalea sæpè erat excrucians. Num, sit symptomaticus, à ventriculo oriens? An, excitabatur à sympathia cum ventriculi nervis, cibi potusque magna deprivatione, succo gastrico, fortasse bile, injucundè affectis? Simul ac æger nutrimentum deglutiret, nullus capitis dolor erat.

Dum, per biduum, fæces albas dejecit, an, bilis erat, in vesica fellea, à summa ventriculi inanitate, accumulata?

Os facilius æger aperuit, faucium inflammatio mitigata, concoctus mucus expectoratus, antequam deglutitio tentata gummi guajaci, etiam quater repetita; attamen sine ulla operatione manifesta; Siquidem, quid profuerit?

Nonne, acidi gargarismi acresque, in hoc morbo, obsunt? num, medicamentum ullum profit, quod, dolorem et irritationem, dat faucibus inflammatis? Si, blandi gargarismi tepidi, usus continens, ægro solamen præbet,

Nonne, est id solamen, utilitatis ejus, optimum tentamen, et incitatio in ejusmodi usu perseverare? Etiam, ribefiarum nigrarum succus spissatus, in hoc casu, faucibus dolorem fert, et vitabatur.

Visciditatem muci ab ore ac gutture, solutus erat sal ammoniacus in gargarismis, attenuare.

Inter octavam et nonam diem perfecta evenit crisia, cum pauxillum puris foetidi, muco concocco, erat expectoratum. Anne, suppurationis parvitas, exhalationum aquae ferventis potestati resolventi, est tribuenda? Si, mature applicata fuerat, et firmiter usurpata, illa exhalatio, num, in toto, præventa esset suppuratio?

In partibus admodum vicinis laryngi, atque glottidis rimæ, summo periculo, suppuratio nunquam non comitatur; et eam prævenire, quodcunque remedium præcipue tendat, benigna inflammationis resolutione, omnis medici, præ reliquis attentionem promeretur.

Insigne commodum acceptum ab aquæ ferventis vapore, hic vir semper gratè meminerit.

Si, curationis processus supra dictus non rite tractatus fuit, me solùm culpandum ingenuè agnosco.

A Naturæ communis fragilitate de suis rebus adversis pronæ fuse loqui, haud scio an opus sit addere, quòd proprium casum descripsi.

FORTASSE dicatur, medicamento piperato, apud multos in magna laude habito, hæc angina, in initio, fuisset curata. Formulam sequentem, jam dudum naçtam, in meo casu, maturè tentare in mentem non venit. A propria experientia, ejus vim, finitè, dicere nequeo. Sed, paululum tantum tempus perdidetur, in statu anginæ inflammatoriæ nascenti, efficaciam ejus probare. Nam, si non concedit morbus, magis magisque pro ratione quantitatis datæ, tam calidi remedii; an, tutum effet perstare in usu ultra paucas horas?

R.

Piperis nigri,
Caryophillæ aromaticæ,
Piperis caryophillæ aromaticæ,
Radicis zingiberis,
Radicis curcumæ,

Singulorum partes æquales, in pulverem tenuem tritas.

Misce, fiat electuarium cum melle. Parvulum
detur cochlearium in semihoras, ore quieto con-
tinendum, ut lentè liquefacat.

FINIS.